

убие. Каза ми още Мусевичъ, че ималъ писмо отъ Кривцова изъ Одесса съ сжщото съдържание и на основание на това писмо, писахъ на Миларова, че Крифуились т е. Кривцовъ — въ Одесса имаше особенни имена: азъ се казвахъ Архивовъ, а Миларовъ — Трипаничъ — желае да се довърши останалата частъ отъ романа, който сме започнали. Това писмо написахъ за форма, защото Мусевичъ каза, че ще ме убие, и отъ друга страна да замаскирамъ постыжката си, че се отказвамъ отъ заговора. Отъ послѣ се прѣдадохъ на мирни занятия, учителствувахъ и се оженихъ въ Одринъ. За моето поведение може да има свѣдѣния отъ турскитѣ власти и отъ митрополцията, които показватъ, че слѣдъ това азъ не съмъ се занимавалъ съ политика?

Прѣдсѣд.: Желаете ли да дадете нѣкои въпроси г-нъ Прокуроръ?

Прокурора: Азъ моля да се прѣкъсне засѣданieto прѣдъ видъ на късното врѣме.

К. Поповъ: Азъ моля да се вземе прѣдъ видъ, че въ Набоковата чева несъзнателно взимахъ участие, както и въ Бургаското въстание.

Прѣдсѣд.: Това което говорихте, чухме го.

Засѣданието се прѣкъсва до утрѣ 8 $\frac{1}{2}$ часа.

(Закрито въ 7 $\frac{1}{2}$ часа послѣ пладнѣ).

III Засѣдание.

(на 19-й Юний 1892 год.)

Прѣдсѣд.: (Звъни). Засѣданието се продължава.

Прокурора: Чл. 596 отъ Военно-сѣдебния Законъ казва слѣдующето: (Чете): „За двама или по-вече подсѣдими, може да се назначи единъ общъ защитникъ само тогава, когато интереситѣ на защитата на единия не противорѣчатъ на защитата на другия, въ противенъ случай за всѣки подсѣдимъ се назначава особенъ защитникъ“.

Отъ испитътъ, г-да сѣдии, на двамата подсѣдими, Миларовъ и Поповъ, вие забѣлѣжихте, че г. Поповъ се стрѣми да свали много отъ онѣзи дѣла и дѣйствия, за които се обвинява, върху гърба на обвиняемия Св. Миларова. И у г. Миларова забѣлѣжихъ нѣкои стрѣмления, да стоваря на Попова обстоятелства, въ които той самъ се изобличава. По тази причина